

-proiect-

Lege
pentru modificarea și completarea Legii nr. nr. 303/2004 privind statutul
judecătorilor și procurorilor, a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și
a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Art. I - Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5 - (1) Funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu exercitarea oricăror alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, a activităților didactice de formare și perfecționare desfășurate de instituțiile de pregătire profesională a altor profesii juridice, în condițiile legii, precum și a funcțiilor ce pot fi ocupate pe baza unor convenții internaționale la care România este parte, în condițiile legii”.

2. La articolul 5, după alineatul (1), se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Îndeplinirea unor misiuni în străinătate în cadrul unor organizații internaționale interguvernamentale sau al instituțiilor Uniunii Europene, exercitarea unor activități ca expert, manager de proiect, consilier rezident ori echivalent în cadrul unor programe cu finanțare națională sau internațională în interesul justiției ori în interes științific, exercitarea funcției de judecător sau alte funcții judiciare la instanțe internaționale sau europene ori cea de procuror european delegat, calitatea de membru în comitete internaționale, precum și îndeplinirea unor activități de formare profesională în domeniul juridic ori a unor activități cu caracter științific organizate de Academia Română sau alte instituții de cercetare științifică nu sunt incompatibile cu funcțiile de judecător, procuror și magistrat-asistent.

(1²) Asupra caracterului compatibil al activităților prevăzute la alin. (1¹) cu funcția de magistrat se pronunță Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, printr-un aviz consultativ, motivat. Oportunitatea exercitării misiunilor și activităților prevăzute la alin. (1) se apreciază de Consiliul Superior al Magistraturii, astfel încât acestea să nu afecteze buna desfășurare a activității din cadrul instanței/parchetului.”

3. Alineatul (2) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) completează anual o declarație olografă pe propria răspundere din care să rezulte că nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații. Declarațiile se depun și se arhivează la compartimentul de resurse umane”.

4. La articolul 8, se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul dobândirii, prin moștenire, a calității de asociați sau acționari la societăți, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare ori financiare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome, judecătorii și procurorii sunt obligați să ia măsurile necesare, astfel încât această calitate să înceteze în termen de maxim un an de la data dobândirii ei.”

5. La articolul 17, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Auditorii de justiție beneficiază în mod gratuit de cazare în spațiile de cazare ale Institutului Național al Magistraturii, în limita locurilor disponibile, în condițiile stabilite prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii. Cheltuielile de întreținere se suportă de Institut.

(3²) Auditorii de justiție beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției pentru asigurările sociale de sănătate, precum și de plata indemnizației de maternitate, risc maternal și pentru creșterea copilului, pe durata concediilor respective.”

6. La articolul 17, alineatul (4) se abrogă.

7. După articolul 17 se introduc trei noi articole, art. 17¹, art. 17² și 17³, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹ - Dispozițiile legale privind incompatibilitățile și interdicțiile judecătorilor și procurorilor se aplică și auditorilor de justiție.

Art. 17² - Auditorii de justiție au drepturile prevăzute la art. 79 alin. (3) și art. 80, precum și îndatoririle prevăzute la art. 90-93 din prezenta lege.

Art. 17³ - Cheltuielile de transport ale personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii care nu are domiciliul sau reședința în municipiul București, care participă la activitățile de formare profesională inițială organizate de Institutul Național al Magistraturii, se suportă din bugetul acestei instituții.”

8. Alineatul (2) al articolului 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Constituie abateri disciplinare:

a) atitudinile care aduc atingere bunelor moravuri sau ordinii publice, atitudinile ireverențioase față de colegi, personalul de instruire și de conducere al Institutului Național al Magistraturii, precum și față de persoanele cu care intră în contact în perioada efectuării stagiului;

b) absențele nemotivate de la activitățile obligatorii stabilite prin programul de formare, dacă acestea depășesc 8 ore într-o lună;

c) faptele prevăzute la art. 99 lit. a), b), d), f), h), j), l), m), n) și q), dispoziții care se aplică în mod corespunzător.”

9. La articolul 18, alineatul (4) se abrogă.

10. Alineatul (5) al articolului 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Sancțiunile prevăzute la alin. (3) se aplică de Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii, după efectuarea cercetării disciplinare. Răspunderea disciplinară se prescrie în termen de un an de la săvârșirea faptei.”

11. Alineatul (8) al articolului 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Procedura de cercetare disciplinară și de aplicare a sancțiunilor disciplinare se stabilește prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii.”

12. La articolul 18, după alineatul (8) se introduc 3 noi alineate, alin. (9) - (11), cu următorul cuprins:

„(9) Cercetarea disciplinară se suspendă atunci când împotriva auditorului de justiție s-a dispus trimiterea în judecată pentru aceeași faptă.

(10) Organul de urmărire penală este obligat să comunice Institutului Național al Magistraturii actul prin care s-a dispus trimiterea în judecată a auditorului de justiție.

(11) Suspendarea cercetării disciplinare se dispune de către persoana din cadrul Institutului Național al Magistraturii cu atribuții în procedura de constatare a abaterilor disciplinare și operează până când soluția pronunțată în cauza care a motivat suspendarea a devenit definitivă. Hotărârea definitivă este comunicată de îndată Institutului Național al Magistraturii. Pe durata suspendării cercetării disciplinare, cursul prescripției răspunderii disciplinare este suspendat”.

13. După articolul 18, se introduce nou articol, art. 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹ - (1) Pe durata cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a), c) și e).

(2) Neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) se constată de către Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii și atrage exmatricularea, precum și obligarea la restituirea bursei și a cheltuielilor de formare profesională, în acele situații imputabile auditorilor. Consiliul științific este sesizat de directorul Institutului Național al Magistraturii, din oficiu sau la solicitarea oricărei persoane interesate.

(3) Procedura de verificare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii.

(4) Dispozițiile art. 18 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

(5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (2), condamnarea definitivă a auditorilor pentru o infracțiune din culpă ori amânarea aplicării pedepsei pentru același tip de infracțiune, precum și renunțarea la urmărirea penală sau renunțarea la aplicarea pedepsei printr-o hotărâre definitivă nu conduce la exmatriculare, dacă se apreciază de către Consiliul Științific că infracțiunea săvârșită nu aduce atingere demnității calității de auditor de justiție sau imaginii Institutului”.

14. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19 - (1) După încheierea cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție susțin un examen de absolvire prin care se verifică însușirea

cunoștințelor, competențelor și abilităților necesare exercitării funcției de judecător sau de procuror, precum și un test psihologic.

(2) Auditorii de justiție care au promovat examenul prevăzut la alin. (1) vor fi numiți, potrivit legii, de regulă, în funcțiile pentru care au optat potrivit art. 16 alin. (3).

(3) Auditorii de justiție care nu promovează examenul de absolvire se pot prezenta încă o dată pentru susținerea acestuia la următoarea sesiune, organizată de Institutul Național al Magistraturii pentru următoarea promoție de auditori. În cazul în care auditorul de justiție nu se prezintă, în mod nejustificat, la examen sau nu promovează examenul în a doua sesiune, el nu poate fi numit ca judecător sau procuror stagiar și este obligat să restituie bursa și cheltuielile de formare profesională.

(4) Dacă în urma susținerii testului psihologic, auditorul este declarat inapt, el nu poate fi numit judecător sau procuror stagiar.

(5) În cazul în care auditorul de justiție nu promovează examenul de absolvire, precum și în cazul în care nu a susținut examenul de absolvire în prima sesiune, acesta nu beneficiază de bursă și de alte drepturi ale auditorilor până la promovarea examenului. În această perioadă, auditorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicții și incompatibilități; această perioadă nu constituie vechime în funcție și în magistratură.”

15. La articolul 21, după alineatul (1¹), se introduce un nou alineat, alin. (1²), cu următorul cuprins:

„(1²) Anterior numirii lor ca judecători sau procurori stagiați, absolvenții Institutului Național al Magistraturii sunt verificați sub aspectul îndeplinirii cerinței de a avea o bună reputație. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște cu privire la îndeplinirea cerinței privind buna reputație, pe baza verificărilor efectuate de Institutul Național al Magistraturii. Absolvenții Institutului Național al Magistraturii care nu se bucură de o bună reputație nu pot fi numiți ca judecători sau procurori stagiați.”

16. Alineatul (3) al articolului 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Judecătorii stagiați și procurorii stagiați se bucură de stabilitate”.

17. La articolul 23, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Judecătorii stagiați participă și la ședințe de judecată cu alte tipuri de cauze decât cele prevăzute la alin. (1), prin rotație, la toate completele instanței constituite din judecători definitiv. Pentru cauzele la care participă, judecătorul stagiar întocmește un raport asupra cauzei, are vot consultativ și poate redacta proiectul hotărârii.”

18. Alineatul (2) al articolului 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Procurorii stagiați au dreptul să pună concluzii în instanță, să efectueze și să semneze acte procesuale și procedurale, sub coordonarea unui procuror definitiv.”

19. La articolul 24, alineatul (2) se abrogă.

20. Alineatul (1) al articolului 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat

activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, executorii judecătorești cu studii superioare juridice, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.”

21. Alineatul (14) al articolului 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(14) Persoanele numite în condițiile prezentului articol nu pot fi delegate, detașate, transferate și nu pot promova la alte instanțe sau parchete timp de cel puțin 3 ani de la numirea în funcție. Delegarea, detașarea sau transferul se pot dispune totuși în situații excepționale în care se apreciază că acestea sunt necesare pentru buna desfășurare a activității instanței sau parchetului la care se solicită delegarea, detașarea sau transferul ori în care judecătorul sau procurorul, soțul sau soția acestuia, o rudă de gradul I sau altă persoană aflată în întreținere se află într-o stare a sănătății ce impune prezența sa în localitatea unde se solicită delegarea, detașarea sau transferul sau în alte situații excepționale intervenite după data numirii în condițiile alin. (1)”.

22. După articolul 33 se introduc două noi articole, art. 33¹ și art. 33², cu următorul cuprins:

”Art. 33¹ - Admiterea pe posturile de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Public și al Ministerului Justiției se face prin concursul de admitere în magistratură organizat de Institutul Național al Magistraturii, pe bază de protocol încheiat între Consiliul Superior al Magistraturii și instituțiile care scot posturile la concurs. Posturile respective se evidențiază separat.

Art. 33² - (1) Persoanele care au ocupat minim 10 ani funcția de judecător sau procuror, care nu au fost sancționate disciplinar, nu au avut abateri de la Codul deontologic, au avut numai calificativul ”foarte bine” la toate evaluările și și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite, fără concurs sau examen, în funcțiile vacante de judecător sau procuror, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior. Nu pot fi numite în funcțiile de judecător sau procuror persoanele care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea.

(2) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2). Procedura de verificare a îndeplinirii acestor condiții se stabilește prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (1) susțin un interviu în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Dacă pentru aceleași posturi există și cereri de transfer ori s-au început procedurile pentru ocuparea acestora prin promovare, se va da prioritate promovărilor sau cererilor de transfer.”

23. Alineatele (1) - (5) ale articolului 39 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 39 - (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță, judecătorii și procurorii sunt supuși unei evaluări periodice privind calitatea activității, eficiența, integritatea și obligația de formare profesională continuă, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

(2) În raport de vechimea în funcția de judecător, respectiv de procuror, evaluarea se realizează după cum urmează:

- a) o dată la 2 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 1 și 5 ani;
- b) o dată la 3 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 5 și 10 ani;
- c) o dată la 4 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 10 și 15 ani;
- d) o dată la 5 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 15 și 20 ani.

(3) Judecătorii și procurorii cu o vechime în funcție mai mare de 20 de ani și care au avut calificativul ”foarte bine” la toate evaluările profesionale, nu sunt supuși evaluării, cu excepția situațiilor în care, pentru motive obiective, evaluarea este necesară.

(4) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se face de comisii constituite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, separat pentru judecători și procurori, formate din președintele instanței sau, după caz, președintele de secție, respectiv conducătorul parchetului sau procurorul șef de secție, de la instanța sau parchetul din care face parte persoana evaluată, precum și 2 sau mai mulți judecători sau procurori de la instanța sau parchetul ierarhic superioare, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe sau parchet. Dacă președintele instanței sau conducătorul parchetului au aceeași specializare cu judecătorul sau procurorul evaluat, aceștia sunt membri în comisia de evaluare chiar și la instanțele și parchetele la care există secții. Evaluarea președintelui instanței, a vicepreședintelui și a președintelui de secție, se face de o comisie formată din președintele instanței superioare, președintele secției corespunzătoare specializării judecătorului evaluat, precum și un judecător de la instanța superioară, desemnat de colegiul de conducere. Evaluarea conducătorului parchetului, a adjunctului acestuia și a procurorului șef de secție, se realizează de o comisie de la parchetul ierarhic superior, din care face parte conducătorul acestuia, un procuror cu funcție de conducere corespunzătoare specializării procurorului evaluat și un alt procuror desemnat de colegiul de conducere. Evaluarea președinților, vicepreședinților și a președinților de secție de la curțile de apel sau de la Curtea Militară de Apel se face de o comisie compusă din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe, iar evaluarea procurorilor generali, a procurorilor generali adjuncti și a șefilor de secție de la parchetele de pe lângă curțile de apel sau de la Parchetul de pe lângă Curtea Militară de Apel se face de o comisie compusă din procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnați de colegiul de conducere al acestui parchet.

(5) Din comisiile de evaluare a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv a celor din cadrul Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție fac parte procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori prim-adjunctul sau adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism și procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție sau adjunctii acestora, procurorii șefi de secție sau, pentru Direcția de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorii șefi serviciu, precum și procurori desemnați, după caz, de colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și

Justiție, de colegiul de conducere al Direcției Naționale Anticorupție sau de colegiul de conducere al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.”

24. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44 - (1) Pot participa la concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare judecătorii și procurorii care au avut calificativul “bine” sau “foarte bine” la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:

a) 7 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;

b) 10 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, din care 2 ani vechime efectivă în funcția de judecător de tribunal sau tribunal specializat sau procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat, procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție sau al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta;

c) 15 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, din care 2 ani vechime efectivă în funcția de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel, procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție sau al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) La calcularea vechimii efective prevăzute la alin. (1) nu se ia în considerare perioada în care judecătorul sau procurorul a fost detașat la instituții din afara sistemului judiciar sau alte perioade de suspendare a raportului de muncă în care nu a funcționat efectiv în cadrul instanțelor sau parchetelor, cu excepția perioadelor în care a fost detașat la instanțe europene sau internaționale. Perioada în care judecătorul a fost desemnat în calitate de judecător de supraveghere a privării de libertate ori în care judecătorul sau procurorul a fost inspector judiciar sau membru al Consiliului Superior al Magistraturii, precum și perioada în care a avut calitatea de auditor de justiție se iau în considerare la calcularea vechimii efective prevăzute la alin. (1).

(3) Vechimile prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie îndeplinite până la data concursului de promovare.

(4) Consiliul Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) - (3)”.

25. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 45 - (1) Judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 44 pot participa la examenul organizat în vederea promovării pe loc.

(2) Examenul pentru promovarea pe loc se organizează cel puțin o dată la 2 ani.

(3) Judecătorii sau procurorii care au participat, potrivit art. 43, la concursul de promovare în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare și au obținut media minimă pentru a fi declarați “admis”, dar nu au putut fi încadrați pe posturile pentru care au optat din cauza numărului limitat de locuri, pot fi promovați pe loc, la cerere”.

26. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46 - (1) Concursul/examenul de promovare constă în:

a) o probă scrisă având caracter teoretic și practic;

b) o probă având ca obiect evaluarea unor acte întocmite de candidați în ultimii 3 ani, inclusiv la instituțiile unde au fost detașați sau delegați;

(2) Punctajul maxim ce poate fi atribuit la probele de concurs/examen este de 100 de puncte, distribuite astfel:

- a) 60 de puncte pentru proba prevăzută alin. (1) lit. a);
- b) 40 de puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. b).

(3) Proba prevăzută alin. (1) lit. a) este eliminatorie. Punctajul minim pentru a fi declarat admis la probele de concurs/examen este următorul:

- a) 40 de puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. a);
- b) 20 puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. b).

(4) Punctajul minim pentru a fi declarat admis la concurs/examen este de 80 de puncte.

(5) Procedura de desfășurare a concursului/examenului, inclusiv modalitatea de contestare a rezultatelor, aspectele supuse verificării în cadrul probei prevăzute la alin. (1) lit. b), precum și materiile la care se susține proba scrisă prevăzută la alin. (1) lit. a), în funcție de specializare, se stabilesc prin Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, cu respectarea prevederilor art. 43.

(6) Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.”

27. După articolul 47, se introduc două noi articole, art. 47¹ și art. 47², cu următorul cuprins:

„Art. 47¹ - (1) Judecătorii și procurorii care au promovat în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare nu pot fi delegați, detașați sau transferați timp de cel puțin 2 ani de la data promovării.

(2) Judecătorii care au promovat în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare nu pot fi numiți în funcția de procuror, iar procurorii care au promovat în funcții de execuție nu pot fi numiți în funcția de judecător timp de cel puțin 2 ani de la data promovării.

(3) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în situații excepționale în care se apreciază că transferul este necesar pentru buna desfășurare a activității instanței sau parchetului la care se solicită transferul ori în care judecătorul sau procurorul, soțul sau soția acestuia, o rudă de gradul I sau altă persoană aflată în întreținere se află într-o stare a sănătății ce impune prezența sa în localitatea unde se solicită transferul sau în alte situații excepționale intervenite după data promovării în funcție.

Art. 47² - Promovarea personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Public și al Ministerului Justiției se face prin examenul de promovare organizat pentru judecători și procurori, pe bază de protocol încheiat între Consiliul Superior al Magistraturii și instituțiile unde personalul este încadrat”.

28. Alineatele (8) și (9) ale articolului 48 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Numirea judecătorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii, o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(9) Numirea judecătorilor în celelalte funcții de conducere se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui instanței.”

29. Alineatele (8) și (9) ale articolului 49 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Numirea procurorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii, o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(9) Numirea în celelalte funcții de conducere la parchete se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

30. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50 - (1) Pentru numirea în funcții de conducere, sunt necesare următoarele condiții minime de vechime:

a) pentru funcția de președinte, vicepreședinte la judecătorie, prim-procuror la parchetul de pe lângă judecătorie și adjunct al acestuia, o vechime efectivă de 6 ani în funcția de judecător sau procuror, iar pentru funcția de președinte de secție la judecătorie, o vechime efectivă de 4 ani în funcția de judecător sau procuror;

b) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de tribunal sau tribunal specializat, precum și președinte de secție la tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime efectivă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror;

c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, o vechime efectivă de 12 ani în funcția de judecător sau procuror.

(2) Dispozițiile art. 44 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) Vechimea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie îndeplinită la data concursului, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 48 alin. (9) și 49 alin. (9), în care candidații trebuie să îndeplinească cerințele de vechime la data formulării propunerii de către președintele instanței, respectiv de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) În vederea participării la concursul sau examenul pentru numirea în funcții de conducere, judecătorul sau procurorul trebuie să funcționeze de cel puțin 2 ani la instanța sau, după caz, parchetul la care este vacantă funcția de conducere pentru care își depune candidatura. Dispozițiile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la art. 48 alin. (9) și 49 alin. (9).

(5) Prin derogare de la dispozițiile alin. (4), în situația în care la două concursuri consecutive pentru numirea într-o funcție de conducere nu se prezintă niciun candidat, la următorul concurs sau examen organizat pentru numirea în aceeași funcție de conducere pot participa și judecători sau, după caz, procurori de la altă instanță sau parchet din circumscripția aceleiași curți de apel sau parchet de pe lângă

curtea de apel, care au dreptul să funcționeze la instanța ori parchetul pentru care își depun candidatura.

(6) În cazul în care la o judecătorie sau un parchet de pe lângă judecătorie unde este vacantă funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție, respectiv de prim-procuror sau adjunct al acestuia, niciun judecător sau procuror nu îndeplinește condițiile de vechime prevăzute de lege pentru ocuparea acestor funcții sau nu-și exprimă acordul în vederea delegării și, din motive obiective, nu pot fi delegați judecători sau procurori de la alte instanțe sau parchete din circumscripția aceleiași curți de apel, poate fi delegat în respectiva funcție de conducere oricare dintre judecătorii sau procurorii care funcționează la acea judecătorie sau parchet de pe lângă judecătorie.”

31. Alineatul (1) al articolului 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 51 - (1) La expirarea mandatului funcției de conducere, judecătorii sau procurorii pot ocupa, în condițiile prevăzute la art. 48-50, o funcție de conducere la aceeași instanță sau parchet ori la altă instanță sau parchet, fie o funcție de execuție la aceeași instanță sau parchet, fie revin pe funcții de execuție la instanțele sau parchetele de unde provin”.

32. După articolul 51, se introduce un nou articol, art. 51¹, cu următorul cuprins:

”Art. 51¹ - Suspendarea, în orice mod, a raportului de muncă nu suspendă cursul duratei mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49.

(2) Imposibilitatea exercitării atribuțiilor pe o perioadă mai mare de 1 an atrage încetarea mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49”.

33. Alineatul (3) al articolului 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Pot participa la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție judecătorii și procurorii care au cel puțin gradul de curte de apel sau parchet de pe lângă curtea de apel, care au îndeplinit efectiv cel puțin 3 ani funcția de judecător la curtea de apel sau de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel ori la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, au obținut calificativul "foarte bine" la ultimele 3 evaluări, nu au fost niciodată sancționați disciplinar și au o vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror de cel puțin 15 ani. Dispozițiile art. 44 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.”

34. Alineatul (3) al articolului 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

(3) Numirea în funcțiile prevăzute la alin. (1) se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată”.

35. Articolul 54 alin. (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

Varianta I (a Consiliului Superior al Magistraturii):

„Art. 54 - (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjuncții acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjuncții acestora sunt numiți de Președintele

României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 15 ani în funcția de judecător sau procuror, au cel puțin gradul de parchet de pe lângă tribunal, care au îndeplinit efectiv cel puțin 5 ani funcția de procuror la un parchet de pe lângă tribunal sau la un parchet ierarhic superior, pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată.

(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor săi sau la cererea a două treimi din numărul total al membrilor adunării generale corespunzătoare unității de parchet la care se exercită funcția de conducere, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.”

Varianta II (a Ministerului Justiției):

”Art. 54 - (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, adjunctii acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjunctii acestora sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 15 ani în funcția de judecător sau procuror, pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată.

(2) Dispozițiile art. 48 alin. (10) - (12) se aplică în mod corespunzător.

(3) Președintele României poate refuza motivat numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1), aducând la cunoștința publicului motivele refuzului.

(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției care se poate sesiza din oficiu, la cererea adunării generale sau, după caz, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori a procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.”

36. Alineatul (1) al articolului 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 55 - (1) Numirea în celelalte funcții de conducere în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de către Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție sau a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, după caz.”

37. Alineatul (5) al articolului 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) După încetarea detașării, judecătorul sau procurorul revine în funcția deținută anterior. Dacă judecătorul sau procurorul detașat se află în situația prevăzută la alin. (6) și nu a optat pentru funcția de conducere sau nu a exprimat nici

o opțiune, la încetarea detașării se aplică în mod corespunzător prevederile art. 51 alin. (1).”

38. La articolul 58, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alineatele (6), (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(6) Dacă judecătorul sau procurorul detașat ocupă o funcție de conducere la instanțe sau parchete, în termen de 30 de zile de la hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a dispus detașarea optează pentru funcția de conducere sau pentru funcția pe care o ocupă prin detașare.

(7) În cazul în care judecătorul sau procurorul detașat nu a optat pentru funcția de conducere sau nu a exprimat nici o opțiune, funcția de conducere respectivă devine vacantă la expirarea termenului prevăzut la alin. (6). Dacă judecătorul sau procurorul optează pentru funcția de conducere deținută anterior, detașarea încetează la expirarea termenului prevăzut la alin. (6).

(8) Prevederile alin. (6) și (7) se aplică în mod corespunzător și în situația în care judecătorul sau procurorul era detașat anterior ocupării funcției de conducere.”

39. La articolul 62, după litera a¹⁾, se introduce o nouă literă, litera a²⁾, cu următorul cuprins:

„a²⁾ când față de acesta s-a luat măsura preventivă a controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune și organul judiciar a stabilit în sarcina sa obligația de a nu exercita profesia în exercitarea căreia a săvârșit fapta.”

40. La articolul 62 alineatul (1), după litera c), se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) în cazul prevăzut la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată;”

41. La articolul 62, după alineatul (1¹⁾ se introduc două noi alineate, alineatele (1²⁾ și (1³⁾, cu următorul cuprins:

„(1²⁾ Judecătorul sau procurorul care suferă de o altă afecțiune decât cea prevăzută la alin. (1) lit. b), care-l pune în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile poate fi suspendat din funcție, la cererea sa sau a colegiului de conducere al instanței sau parchetului. Această măsură se poate dispune numai după epuizarea duratei pentru care se acordă concediile medicale și indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă în sistemul de asigurări sociale de sănătate. Afecțiunea se stabilește printr-o expertiză de specialitate care se efectuează de comisia medicală numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e). Suspendarea din funcție se dispune până la însănătoșire. Prin raportul de expertiză, comisia stabilește termenul în care magistratul urmează să revină la reexaminare.

(1³⁾ În situații personale deosebite, la cererea judecătorului sau procurorului, Consiliul Superior al Magistraturii poate dispune suspendarea din funcție a acestuia, pe o durată de cel mult 3 ani, dacă măsura nu afectează buna funcționare a instanței sau parchetului.”

42. Alineatele (3) și (4) ale articolului 62 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În perioada suspendării din funcție dispuse în temeiul alin. (1) lit. a), a¹) și c) și alin. (1³), judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în muncă și în magistratură.

(4) În perioada suspendării dispuse în temeiul alin. (1) lit. b) și d) și alin. (1²), judecătorului sau procurorului i se plătește o indemnizație egală cu 80% din indemnizația de încadrare lunară netă din ultima lună de activitate înainte de data suspendării din funcție și îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8.”

43. La articolul 62, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) După expirarea termenului menționat la alin. (1²) și efectuarea de către comisia medicală de specialitate, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e), a noii expertize, Consiliul Superior al Magistraturii poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție prin pensionare.”

44. La articolul 62, după alineatul (5) se introduc patru noi alineate, alineatele (6), (7), (8) și (9), cu următorul cuprins:

”(6) Auditorii de justiție sunt suspendați din calitatea de auditor în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), a¹), b) și (1²) care se aplică în mod corespunzător. În ipoteza prevăzută la alin. (1¹), dacă Consiliul Științific al Institutului apreciază că nu se aduce atingere demnității calității de auditor sau imaginii Institutului, suspendarea auditorului de justiție nu este obligatorie.

(7) Suspendarea din calitatea de auditor de justiție se dispune de către Consiliul Științific al Institutului. Decizia prin care s-a dispus suspendarea, precum și cea prin care s-a constatat încetarea suspendării se comunică de îndată auditorului de justiție; despre decizia luată este informat și Consiliul Superior al Magistraturii. După încetarea suspendării, auditorul de justiție va relua cursurile la Institut din aceeași etapă în care acestea au fost întrerupte.

(8) În perioada suspendării dispuse pentru motivele prevăzute la alin. (1) lit. a) și a¹), auditorul de justiție nu beneficiază de bursă și de alte drepturi ale auditorilor, iar această perioadă nu constituie vechime în magistratură. În perioada suspendării dispuse în temeiul alin. (1²), precum și pentru motivul prevăzut la alin. (1) lit. b), auditorului de justiție i se plătește o indemnizație egală cu 80% din bursă.

(9) În ipoteza prevăzută la alin. (5), dacă boala de care suferă auditorul de justiție este ireversibilă, Consiliul Științific al Institutului dispune exmatricularea acestuia”.

45. Alineatul (1) al articolului 62¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Încheierea definitivă prin care s-a dispus arestarea preventivă ori arestul la domiciliu, încheierea sau ordonanța definitivă prin care s-a stabilit obligația de a nu

exercita profesia în exercitarea căreia a fost săvârșită fapta pe durata controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune, rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea în judecată sau ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală cu privire la un judecător ori procuror se comunică în termen de 24 de ore Consiliului Superior al Magistraturii.”

46. Alineatul (2) al articolului 63 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător ori procuror ori s-a dispus restituirea cauzei la parchet, suspendarea din funcție încetează, iar judecătorul sau procurorul suspendat este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratură și în funcție pe această perioadă.”

47. La articolul 63, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

(2¹) În cazul auditorilor de justiție, dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal ori dacă s-a dispus restituirea cauzei la parchet, suspendarea dispusă pentru motivele prevăzute la art. 62 alin. (1) lit. a) și a¹) încetează”.

48. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64 - (1) În cazul prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. b), boala psihică se stabilește printr-o expertiză de specialitate. La sesizarea președintelui instanței sau a conducătorului parchetului ori a colegiilor de conducere, Consiliul Superior al Magistraturii dispune prezentarea magistratului la expertiza de specialitate.

(2) Suspendarea din funcție se dispune până la însănătoșire, constatată prin expertiză medicală de specialitate efectuată de comisia prevăzută la art. 14 alin. (2) lit. e). Prin raportul de expertiză comisia stabilește termenul în care magistratul urmează să revină la reexaminare.

(3) Dispozițiile art. 62 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care magistratul refuză nejustificat să se prezinte, în termenul stabilit, la expertiza de specialitate, Consiliul Superior al Magistraturii dispune suspendarea din funcție a acestuia pe o perioadă de maximum 1 an. Pe perioada suspendării din funcție pentru acest motiv, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale și nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege. Această perioadă nu constituie vechime în funcție și în magistratură. Suspendarea din funcție încetează prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, ca urmare a prezentării magistratului la expertiza de specialitate.

(5) Dispozițiile alin. (1) - (4) se aplică în mod corespunzător auditorilor de justiție, suspendarea calității de auditor putând fi dispusă de Consiliul Științific al Institutului Național al Magistraturii. În acest caz, suspendarea se dispune până la însănătoșire, constatată prin expertiză medicală de specialitate efectuată de comisia prevăzută la art. 14 alin. (2) lit. e), dar nu mai mult de 2 ani de la data constatării bolii prin expertiză, caz în care îi încetează calitatea de auditor”.

49. După articolul 64, se introduce un nou articol, art. 64¹, cu următorul cuprins:

”Art. 64¹ - În cazul în care judecătorul sau procurorul este numit în funcția de magistrat la instanțe sau curți de arbitraj europene sau internaționale, raportul de muncă al acestuia se poate suspenda la cerere pe perioada respectivei numiri, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii. Pe această perioadă, judecătorului sau procurorului nu i se plătesc drepturile salariale. Perioada respectivă constituie vechime în funcție și vechime în magistratură”.

50. Alineatele (2) și (3) ale articolului 65¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care judecătorul sau procurorul exercită calea de atac prevăzută de lege împotriva hotărârii de eliberare din funcție sau împotriva hotărârii prin care se propune eliberarea din funcție, acesta va fi suspendat din funcție până la soluționarea definitivă a cauzei de către instanța competentă.

(3) În perioada suspendării, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. În aceeași perioadă, judecătorului sau procurorului i se plătesc contribuțiile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii. Dispozițiile art. 63 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.”

51. Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 66 - (1) Prim-magistratul-asistent, magistrații-asistenți șefi și magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție fac parte din corpul magistraților și se bucură de stabilitate”.

52. Alineatul (3) al articolului 67 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Magistrații-asistenți gradul III sunt numiți fără concurs dintre judecătorii sau procurorii cu o vechime în aceste funcții de cel puțin 5 ani. După o perioadă de 3 ani în această funcție, magistrații-asistenți pot fi trecuți în gradul II, iar după alți 3 ani în gradul I”.

53. La articolul 67, după alineatul (4), se introduc două noi alineate, alineatele (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

”(4¹) Persoanele care au ocupat minim 10 ani funcția de magistrat-asistent, care nu au fost sancționate disciplinar, nu au avut abateri de la Codul deontologic, au avut numai calificativul ”foarte bine” la toate evaluările și și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite fără concurs sau examen, în funcția vacantă de magistrat-asistent, cu același grad avut la data eliberării din funcție. Nu pot fi numite în această funcție persoanele care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea. Prevederile art. 33 alin. (2) - (4) se aplică în mod corespunzător.

(4²) Numirea în funcțiile de prim-magistrat-asistent și magistrat-asistent șef se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii în condițiile prezentului articol”.

54. La articolul 70, se introduce un alineat nou, alin. (2), cu următorul cuprins:

”(2) Magistrații-asistenți șefi și magistrații-asistenți care participă la ședințele Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt desemnați de președintele instanței”.

55. Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76 - (1) Judecătorii și procurorii sunt liberi să organizeze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării intereselor lor profesionale, precum și la cele prevăzute de art. 11 alin. (3), putând face parte din organele de conducere ale acestora”.

(2) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora cu o vechime de cel puțin 18 de ani în aceste funcții, care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile, au dreptul să devină, fără examen, avocați, mediatori, notari publici sau executori judecătorești.

Art. II - Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Componenta secțiilor și completelor specializate se stabilește de președintele instanței, în raport cu volumul de activitate, ținându-se seama, în principal, de specializarea judecătorului”.

2. Alineatul (2) al articolului 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Pentru instanțele militare, Curtea Militară de Apel București este ordonator secundar de credite”.

3. Alineatul (1) al articolului 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45 - (1) În funcție de volumul de activitate și de complexitatea cauzelor, la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate, judecătoriile care își au sediul în reședințele de județ, precum și la judecătoriile din municipiul București, președintele poate fi ajutat de 1 - 2 vicepreședinți, iar la celelalte judecătorii, președintele poate fi ajutat de un vicepreședinte.”

4. Articolul 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 58 - La ședințele de judecată, judecătorii și procurorii militari sunt obligați să poarte uniforma militară”.

5. Alineatul (2) al articolului 90 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) În raport cu natura și numărul cauzelor, în cadrul parchetelor de pe lângă judecătorii pot funcționa secții specializate”.

6. Alineatul (1) al articolului 94 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 94 - (1) În funcție de volumul de activitate, la parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, judecătoriile care își au sediul în reședințele de județ, precum și judecătoriile din municipiul București, procurorul general sau, după caz, prim-procurorul poate fi ajutat de 1 - 2 adjuncți, iar la parchetele de pe lângă tribunalele pentru minori și familie și celelalte judecătorii, prim-procurorul poate fi ajutat de un adjunct.”

7. Articolul 101 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 101 - Când persoana cercetată este militar activ, urmărire penală se efectuează de procurorul militar, indiferent de gradul militar al persoanei cercetate”.

8. Alineatele (2) și (3) ale articolului 104 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2) Directorul Institutului Național al Magistraturii și cei doi adjuncți ai acestuia sunt numiți și revocați de Consiliul Superior al Magistraturii, cu avizul consultativ al Consiliului științific al Institutului. Numirea directorului Institutului Național al Magistraturii și a celor doi adjuncți ai acestuia se face din rândul personalului de instruire de specialitate juridică al Institutului, al judecătorilor și procurorilor sau al cadrelor didactice din învățământul superior juridic acreditat potrivit legii.

(3) Durata mandatului directorului, a directorilor adjuncți și a membrilor consiliului științific este de 4 ani și poate fi reînnoit, cu excepția mandatului reprezentantului auditorilor de justiție, care este ales pe un an”.

9. Alineatul (2) al articolului 106 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Directorul Institutului Național al Magistraturii este ordonator terțiar de credite”.

10. Alineatul (3) al articolului 108 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Salarizarea personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii, la plata cu ora, se face în funcție de activitățile desfășurate și de indemnizația brută lunară a unui judecător cu funcție de execuție la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu vechimea cea mai mare în muncă și în funcție, astfel:

a) în cazul activităților de predare de tip curs sau conferință, orele efectuate se înmulțesc cu un coeficient de 2,5;

b) în cazul activităților de seminar, precum și a altor activități didactice și/sau conexe procesului de formare inițială și continua, orele efectuate se înmulțesc cu un coeficient de 1,5;

c) celelalte activități specifice formării inițiale și continue vor fi cuantificate pe baza unei metodologii aprobate prin hotărâre a Consiliului științific al Institutului”.

11. Alineatul (4) al articolului 125 se abrogă.

12. Articolul 129 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 129 - Prin derogare de la prevederile legislației în domeniul finanțelor publice, președinții instanței și conducătorii parchetelor pot delega calitatea de ordonator de credite managerilor economici”.

13. Alineatul (6) al articolului 132 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(6) Proiectele de buget anual ale instanțelor militare se elaborează de Curtea Militară de Apel, iar cele ale parchetelor militare de secția sau serviciul din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după consultarea instanțelor militare, respectiv a parchetelor militare, și se transmit ordonatorului principal de credite.”

Art. III - Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 23 - (1) Consiliul Superior al Magistraturii funcționează ca organ cu activitate permanentă. Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii se iau în plen sau în secții, potrivit atribuțiilor care revin acestora.

(2) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii nu desfășoară activitate permanentă.

(3) Președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii nu exercită activitatea de judecător sau procuror. Judecătorii și procurorii aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii continuă să desfășoare activitatea de judecător, respectiv de procuror sau, după caz, să exercite funcțiile de conducere la instanțe sau parchete.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică membrilor Consiliului Superior al Magistraturii aflați în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi”.

2. Alineatul (6) al articolului 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(6) În vederea exercitării acțiunii disciplinare, este obligatorie efectuarea cercetării disciplinare de către Inspekția Judiciară”.

3. La articolul 45, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹):

”(2¹) În cazul în care sesizarea nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sau indicii concrete cu privire la situația de fapt care a determinat sesizarea, aceasta se clasează și se comunică răspuns în acest sens. Se poate face o nouă sesizare, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

4. La articolul 45 alineatul (5), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

”c) să dispună începerea cercetării disciplinare”.

5. Alineatele (6) și (7) ale articolului 45 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(6) În cazul în care se constată că există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, inspectorul judiciar:

a) transmite autorului sesizării, în termen de 7 zile de la finalizarea verificării prealabile, propunerea de începere a cercetării disciplinare, dacă Inspekția Judiciară a fost sesizată în condițiile alin. (1);

b) dispune, prin rezoluție, începerea cercetării disciplinare, dacă Inspekția Judiciară a fost sesizată în condițiile alin. (2).

(7) Primind propunerea de începere a cercetării disciplinare prevăzute la alin. (6) lit. a), ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate dispune începerea cercetării disciplinare”.

6. După articolul 45, se introduce un articol nou, art. 45¹, cu următorul cuprins:

”Art. 45¹ - (1) Împotriva rezoluției de clasare prevăzute la art. 45 alin. (4) lit. b), persoana care a formulat sesizarea poate depune plângere adresată inspectorului șef, în termen de 15 zile de la comunicare. Plângerea se soluționează în cel mult 20 de zile de la data înregistrării la Inspekția Judiciară.

(2) Soluțiile pe care inspectorul șef le poate dispune sunt:

a) respingerea plângerii și menținerea rezoluției atacate;

b) admiterea plângerii și completarea verificărilor. Completarea se efectuează de către inspectorul judiciar în termen de cel mult 30 de zile de la data când a fost dispusă de către inspectorul-șef.

(3) Rezoluția inspectorului șef prin care a fost respinsă plângerea și rezoluția de clasare pot fi contestate de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare. Soluționarea cauzei se face de urgență și cu precădere.

(4) Soluțiile pe care le poate pronunța Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București sunt:

a) respingerea contestației;

b) admiterea contestației și desființarea rezoluției inspectorului șef și a rezoluției de clasare și trimiterea dosarului pentru completarea verificărilor.

(5) Hotărârea pronunțată potrivit dispozițiilor alin. (4) lit. b) trebuie să cuprindă motivele pentru care au fost desființate rezoluțiile atacate și să indice faptele și împrejurările care trebuie lămurite, precum și mijloacele de probă ce urmează a fi administrate pentru completarea verificărilor.

(6) Hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București este definitivă”.

7. Alineatul (1) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 46 - (1) În cadrul cercetării disciplinare se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Codului de procedură civilă

referitoare la probe. Ascultarea celui în cauză și verificarea apărărilor judecătorului sau procurorului cercetat sunt obligatorii. Refuzul judecătorului sau procurorului cercetat de a face declarații ori de a se prezenta la cercetări se constată prin proces-verbal și nu împiedică încheierea cercetării. Judecătorul sau procurorul cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării și să solicite probe în apărare”.

8. Alineatul (6) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(6) Cercetarea disciplinară se efectuează în termen de 60 de zile de la data dispunerii acesteia, cu excepția situației în care intervine suspendarea. Cercetarea disciplinară se poate prelungi cu cel mult 30 de zile, dacă există motive întemeiate care justifică această măsură”.

9. Alineatul (1) al articolului 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 47 - (1) În cazul în care sesizarea s-a făcut potrivit art. 45 alin. (2), inspectorul judiciar, după efectuarea cercetării disciplinare, poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată:

a) admiterea sesizării, prin exercitarea acțiunii disciplinare și sesizarea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii;

b) respingerea sesizării, în cazul în care constată, în urma efectuării cercetării disciplinare, că nu sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea acțiunii”.

10. Alineatul (2) al articolului 47 se abrogă.

11. Alineatele (5) și (7) ale articolului 47 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(5) Rezoluția de respingere a sesizării prevăzute la alin. (1) lit. b) și alin. (4) poate fi contestată de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără îndeplinirea unei proceduri prealabile. Soluționarea cauzei se face de urgență și cu precădere.

...
”(7) Hotărârea pronunțată potrivit dispozițiilor alin. (6) lit. b) trebuie să cuprindă motivele pentru care a fost desființată rezoluția inspectorului judiciar sau, după caz, a inspectorului șef și să indice faptele și împrejurările care trebuie lămurite, precum și mijloacele de probă ce urmează a fi administrate pentru completarea cercetării disciplinare”.

12. La articolul 47, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:

”(8) Hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București este definitivă”.

13. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 48 - (1) În cazul prevăzut la art. 45 alin. (7), Inspekția Judiciară comunică rezultatul cercetării disciplinare titularului acțiunii disciplinare în termen de cel mult 7 zile de la finalizarea acesteia. Dacă apreciază că cercetarea este incompletă, titularul acțiunii disciplinare poate solicita o singură dată Inspekției Judiciare completarea acesteia. Completarea se efectuează de către inspectorul judiciar în termen de cel mult 30 de zile de la data când a fost solicitată și se comunică titularului acțiunii disciplinare în termen de cel mult 7 zile de la finalizarea acesteia.

(2) După primirea rezultatului cercetării disciplinare, în condițiile alin. (1), ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate exercita acțiunea disciplinară prin sesizarea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii”.

14. Alineatele (3), (4) și (5) ale articolului 51 se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(3) Hotărârile prevăzute la alin. (1) pot fi atacate cu contestație, în termen de 15 zile de la comunicare de către judecătorul sau procurorul sancționat ori, după caz, de Inspekția Judiciară sau de către ceilalți titulari ai acțiunii disciplinare care au exercitat-o. Competența soluționării contestației aparține Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Din Completul de 5 judecători nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii sau judecătorul sancționat disciplinar.

(4) Contestația suspendă executarea hotărârii secției Consiliului Superior al Magistraturii de aplicare a sancțiunii disciplinare.

(5) Hotărârea prin care se soluționează contestația prevăzută la alin. (3) este definitivă.”

15. La articolul 52, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (1¹), (1²) și (1³), cu următorul cuprins:

“(1¹) Hotărârea prin care se dispune suspendarea din funcție în condițiile alin. (1) poate fi atacată cu contestație în termen de 5 zile de la comunicare de către judecătorul sau procurorul suspendat din funcție. Competența soluționării contestației aparține Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, din care nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii.

(1²) Contestația se soluționează de urgență și precădere și nu suspendă executarea hotărârii secției Consiliului Superior al Magistraturii; hotărârea instanței este definitivă.

(1³) Dacă hotărârea prin care s-a dispus suspendarea din funcție a judecătorului sau procurorului este desființată, suspendarea din funcție încetează, iar acesta este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile salariale de care a fost lipsit pe perioada suspendării și i se recunoaște vechimea în muncă și în magistratură pe această perioadă”.

16. Articolul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55 - (1) Revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii se poate dispune de Plenul Consiliului în situația în care persoana în cauză nu mai îndeplinește condițiile legale pentru a fi membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul săvârșirii unor fapte de natură a aduce atingere gravă independenței și prestigiului justiției ori sau în cazul aplicării oricărei sancțiuni disciplinare.

(2) Revocarea din funcție în condițiile alin. (1) se poate dispune, după caz, la propunerea:

- a) președintelui sau vicepreședintelui Consiliului;
- b) unei treimi din membrii Consiliului;

c) adunărilor generale de la nivelul tuturor instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă, cu votul majorității judecătorilor sau procurorilor care funcționează efectiv la nivelul acestor instanțe sau parchete.

(3) În sensul alin. (1), prin neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor în cadrul Consiliului se înțelege nesocotirea obligațiilor administrative și jurisdicționale care incumbă calității de membru al Consiliului Superior al Magistraturii și care derivă din legi și regulamente.

17. După articolul 55, se introduc patru noi articole, art. 55¹, art. 55², art. 55³ și art. 55⁴, cu următorul cuprins:

”Art. 55¹ - (1) În situația prevăzută la art. 55 alin. (2) lit. c), procedura de revocare din funcție a unui membru al Consiliului poate fi inițiată de orice adunare generală de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul a cărui revocare se cere. Organizațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor pot sesiza adunările generale ale judecătorilor și procurorilor în vederea inițierii procedurii de revocare.

(2) Hotărârea de începere a procedurii de revocare din funcție se ia cu votul a două treimi din numărul judecătorilor sau procurorilor care funcționează efectiv la instanța sau parchetul în care se organizează adunarea generală.

(3) Hotărârea de începere a procedurii de revocare se publică pe site-ul instanței sau parchetului care a inițiat procedura de revocare și pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii. Celelalte instanțe sau parchete reprezentate de membrul Consiliului supus revocării vor putea transmite instanței sau parchetului inițiator, în termen de 15 zile de la publicarea pe site, motive suplimentare de revocare.

(4) Instanța sau parchetul care a inițiat procedura de revocare publică pe site-ul propriu lista cuprinzând motivele de revocare invocate. Adunarea generală de la nivelul instanței sau parchetului care a inițiat procedura de revocare solicită membrului a cărui revocare se cere exprimarea unui punct de vedere cu privire la motivele de revocare. Punctul de vedere astfel exprimat se comunică tuturor instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul ales. Refuzul membrului ales de a exprima un punct de vedere nu împiedică întrunirea adunărilor generale.

(5) În termen de 30 de zile de la publicarea pe site-ul instanței sau al parchetului a listei cuprinzând motivele de revocare, se vor organiza adunările generale ale tuturor instanțelor sau parchetelor reprezentate de membrul Consiliului a cărui revocare din funcție se propune.

(6) În termen de 15 zile de la data întrunirii adunărilor generale, instanța sau parchetul inițiator transmite Consiliului Superior al Magistraturii propunerea de revocare, motivată, împreună cu materialele aferente și centralizarea voturilor adunărilor generale.

Art. 55² - (1) Plenul Consiliului decide asupra propunerii de revocare din funcție, putând să dispună printr-o hotărâre motivată:

a) revocarea din funcție a membrului ales, dacă motivele de revocare invocate sunt dintre cele prevăzute de lege ori procedura de revocare s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor legale;

b) respingerea propunerii de revocare din funcție, în cazul în care motivele de revocare invocate nu sunt dintre cele prevăzute de lege ori procedura de revocare s-a efectuat cu încălcarea dispozițiilor legale.

(2) În cazul în care apreciază necesar, după primirea propunerii de revocare, Plenul Consiliului poate desemna un raportor dintre membrii săi. Raportul se întocmește în termen de 15 zile de la data numirii raportorului și cuprinde o analiză completă atât cu privire la

motivele de revocare invocate, cât și cu privire la respectarea cerințelor legale în procedura de revocare. Raportorul nu poate fi numit dintre membrii Consiliului care au propus revocarea din funcție.

Art. 55³ - Revocarea din funcția de președinte sau vicepreședinte al Consiliului Superior al Magistraturii se dispune prin hotărâre a Plenului Consiliului, la propunerea unei treimi din numărul membrilor. Dispozițiile 55 alin. (1) și (3) și ale art. 55² se aplică în mod corespunzător.

Art. 55⁴ - Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii poate fi atacată cu contestație, de orice persoană interesată, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Termenul de formulare a contestației este de 5 zile de la comunicare în cazul contestației formulate de membrul ales și de 5 zile de la pronunțare, în cazul contestației formulate de celelalte persoane interesate. Contestația împotriva hotărârii prin care se dispune revocarea din funcție este suspensivă de executare”.

18. Alineatul (3) al articolului 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Președintele Consiliului Superior al Magistraturii are calitatea de ordonator principal de credite care poate fi delegată vicepreședintelui, secretarului general sau secretarului general adjunct”.

19. Alineatul (6) al articolului 67 se modifică și va avea următorul cuprins:

“(6) Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prin care se dispune revocarea din funcție poate fi atacată cu contestație, în termen de 15 zile de la comunicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Contestația suspendă executarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii. Hotărârea prin care se soluționează contestația este definitivă.”

20. Alineatul (5) al articolului 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Hotărârea secției prevăzută la alin. (3) poate fi atacată la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, conform art. 36 alin. (2), în termen de 15 zile de la comunicare. Hotărârea plenului poate fi atacată cu contestație la Secția de contencios administrativ a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în același termen; hotărârea instanței este definitivă.”

Art. IV - Personalul își păstrează gradul profesional și toate drepturile dobândite în condițiile legii până la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. V - (1) Prevederile prezentei legi nu se aplică procedurilor de ocupare a posturilor de conducere sau de execuție, inclusiv prin promovare și nici procedurilor de evaluare profesională în curs de desfășurare la data intrării sale în vigoare.

(2) Prevederile prezentei legi privind durata mandatelor nu se aplică mandatelor în curs de exercitare la data intrării sale în vigoare.

